

8. Die fout werd hem vergeven dra,
 Voldoet gij mijne lusten,
 Zoo krijgt uw Man gena;
 Dus kiest in dat geval,
 Mijn wil te doen vooral,
 Of ik hem straffen zal, Of ik hem enz.
9. De kuische vrouwe toog mitsdien,
 Zeer bitterlijk aan 't schreijen,
 Zal ik mijn Man dan zien
 't Hoofd vallen voor hem neêr,
 Of afstaan van mijn eer,
 En dat om u begeer, En dat om u enz.
10. Mijn lieve man is mij zoo goed,
 Als eenig schat op aarde,
 Of als mijn eer en goed;
 Mijn eer en goed en pand,
 Mijn Man mijn regterhand!
 't Moet een van bei aan kant, 't Moet enz.
11. De booswicht greep haar bij de hand,
 In 't midden van haar klagen;
 Wierp haar op 't ledekant,
 En heeft zoo heel gerust,
 Zijn geile dartele lust,
 Tot walgens toe gebluscht, Tot walgens enz.
12. Toen sprak hij vrouwe gaat nu heen,
 En morgen moogt gij halen,
 Uw Man uit het geweën;
 Bedroeft is zij gegaan,
 Hij liet van stonden aan,
 Haar man het hoofd afslaan, Haar man enz.
13. Des 's morgens opent zij haar deur.
 En ging vrijmoedig treden,
 Al naar den Gouverneur;
 En sprak groot mogend Heer,